

== „ÉN VAGYOK
AZ ÚT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.” ==

== „SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.” ==

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. -- Editor's office: 7717 Rawlings Ave. Cleveland, O.

KARÁCSONY.

Bethlehem vidékén mély álom-
ba voltak merülve az emberek. Sok
vendég érkezett a római császár
rendeletének teljesítésére, hogy az
eg -föld béirattatnék. A vendé-
gek kifárasztották a kicsiny város
lakóit, mert oly sokan voltak, hogy
alig lehetett őket elszálásolni. A
mikor mindenki elhelyezkedett,
akkor még az egymás viszonyai-
nak tudakozódása adott nem ke-
vés dolgot. Végre a fáradt vendé-
gek és vendéglátók édes álomba
merültek. Ha tudták volna, hogy
mi fog történni! De hát most e po-
litikai mozgalom alkalmával ki
gondol a próféták jövendölésére?
Amikor minden tájról összejönnek
a rokonok, hát akkor csak kevés
idő jut a tekerések kutatására, hi-

szen ilyenkor lehet sok sok ujságot
hallani. Midőn a nép kimerülten
mély álomba merült, megzendült
az éj csendjében a mennyei kar. A
vigyázó pásztorok a nagy fényes-
ségtől megrémültek. Talán gondol-
ták, hogy a sinai jelenet fog ismét-
lődni, amidőn menydörgések hal-
latszottak, s a villámlások vakító
fényt árasztottak szét, mely féle-
lemmel töltötte be az akkori jele-
net tanuit.

Pedig a sinai jelenet ismétlő-
dött, csak hogy egészen más alak-
ban. Ott Isten jelent meg, hogy az
ő szent törvényét kijelentse s hogy
a népnek bemutassa az Ő nagy mēl-
tőségát. Itt is Isten jelent meg, de
azért, hogy a bűnös emberiség ré-
szére a legkedvesebb hirt az evan-
géliumot hozza magával. Ott Isten
az Ő nagy hatalmában mutatko-

zott be, itt pedig az ő nagy irgalmasságában. Ott törvényt adott, mely sujtott, ölt; itt az evangéliumot hozta le, mely elevenít. Az Ige testé lőn! Ez a nagy leereszkes a mi üdvünkre történt. Ez a legnagyobb csoda! Az emberek a természet csodás berendezését kutatják, egyes egyszerű dolgok felett évtizedeken eltöprengenek, s nem bírják megérteni. És ezt a nagy titkot megakarják érteni. Oh balgatag emberek, kik a legkisebb dolgok felett is csak úgy jöhettek tisztába valamennyire, ha világra szóló vitát rendeztek, hogyan lennetek képesek azt megérteni a ti eszetekkel, a melybe még az angyalok is nagy kívánsággal tekintettek be? Azt az egyet tudhatjátok, hogy igaz ez tény, s ha ezt tudjátok, akkor semmi sem gátolhat abban, hogy ami áldás rejlik a nagy isteni cselekedetben, azt tiéteké ne tegyétek. Hogy azon a nevezetes éjjelen, melynek emlékét ünneplik az egész világon szerteszét, valóban az Ige jelent meg testben, ezt bizonyítja a történelem, melyre oly nagy befolyással volt Jézus születése, élete, halála, feltámadása és mennybemenetele. Bizonyítja az evangélium csodálatos térfoglalása ebben a világban, bizonyítják a mártírok, az örvendező tanúk miliói és a haldoklók hitbeli sóhajai: „Jövel uram Jézus, jövel!”

De nem csak akkor jelent meg Jézus, amikor testet vett fel Bethlehemben, hanem megszületik ő most is a szivekben, s a hol megszületik annak a szívnek az élet-történetében egy új korszak veszi kezdetét, a tisztaságnak, örömnének, hitnek és reménységnek kor-

szaka. Ha valakinek szívében nem született meg az Ur Jézus, arra nézve nem sokat ér, ha tudja, hogy Ő egykor láthatóvá tette magát mint gyermek, mint ember, s mint szenvedő Messiás.

Hit által be kell őt fogadnunk, s akik Őt beveszik adja azoknak azon méltóságot, hogy Isten fiainak hivattassanak.

Megszületett-e Jézus a te szívedben?

(O.)

A szív karácsonya.

Hallottad-e már szívedben
Az angyalok énekét?
Hirdették-e már belsődben
Isten nagy szeretetét?
Megszületett-e már benned
Meváltód hitbelileg?
Az a Jézus, aki egykor
Megszületett testileg?

Mig a szíved örvendezve
Nem érzi ezt teljesen,
Addig a te karácsonyod
Nem ér néked semmit sem.

(Cs.)

I. NAPOLEON JÉZUSRÓL.

I. Napoleon Szt. Ilona szigetén egy bibliához jutott. Elhagyatottságában sokat foglalkozott e könyvvel s Jézus életét és munkáját igen szorgalmasan tanulmányozta. Különösen megalázkodott, midőn Jézus munkáját az övével összehasonlította. Többször nyilatkozott környezete előtt az Ur Jézusról, s véleményét a következőkben nyilvánította.

„Amikor az én diesőségem teljességében állottam, sokan nagy hódolattal voltak irántam. Némelyek szívesen meghaltak volna értem, de szükség volt az én személyes jelenlétre, tekintetem hatalma, szavaim és eljárásom tették katonáimat lelkesültekké. És most, amidőn Szt. Ilona szigetén vagyok szám-

lízotésben, ki harcot értem? ki viv meg országokat az én számomra? kik maradtak hűek hozzám? Ez a nagy emberek története! Így volt Julius Cézárral, Nagy Sándorral, elfeledkeznek rólunk hamar. Alig hogy behunyta szemeit XIV. Lajos, a franciák egyik legnagyobb uralkodója, otthagyták feküdni a szobában. Hiszen már nem volt ur és parancsoló, csak egy élettelen hulla. Még egy kevés időnek kell elmulni, s velem is ugy lesz. Oh minő nagy különbség van az én történetem és Krisztus története között! Mily nagy úr van az én esetem és az örökké uralkodó Isten Fiának esete között! Még mielőtt meghalnék, munkám szétforgósolódik, míg Krisztus 18 százados halála után (Napoleon 1821. május 5-én halt meg) munkám még életben van. Ő nem gondolkodott a halál félelemmel várja, hanem bátran nézett szembe vele. Ő az egyedüli, valóságban az egyedüli, ki halála után élettelsebb, hatalmasabb, mint halála előtt, földi életében.

És az idő, amely mindenben változtat, nem hogy lerontotta volna Jézus művét, hanem inkább hatalmasabbá tette.

Az egész világon prédikáltatják az ő igéje, s szeretik és imádják őt. Melyik halott ember nyor országot, azáltal, hogy katonái vitézül harcolnak érte és győzelmeskednek?

Még élek, s máris elfelejtkeztek rólam az én seregeim. Nagy Sándor, Cézár, Nagy Károly, én magam, hatalmas birodalmakat alapítottunk, de mire építettük ezen országokat? Az emberi erőre és hatalomra. Jézus Krisztus a szeretetre építette országát és még ez órában az emberek ezrei szívesen halnának meg érte. Itt van egy győző, ki egyesíteni tud, ki nem csak egy népet, hanem az egész emberiséget össze tudja kötni. Minő nagy csoda ez! Az emberi lélek minden teljességével érzi a Krisztussal való összeköttetést. És hogyan? Egy csoda által, amely mindenek felett való csoda. Krisztus az emberek szeretetét akarja, s ez nem jelent mást, mint a legnéhezebben megnyerhetőt elérni. Ő a szívet kívánja. Ez az egész, a mit akar, s megis nyeri. Ebben tűnik elém világosan az ő istensége. XIV. Lajos és más világgyőzők minden tehetségükkel azon voltak, hogy a világ érzelmeit meghódítsák, s egyetlen igaz barátot sem szerezhettek maguknak. Az a közösség, melyet Jézus előidézt, s melylyel az ő megváltottait összeköti, szentebb és hatalmasabb minden más köteléknél. Mindazok,

a kik vele összeköttetésben élnek betelnek azon természet feletti hatalmával a szeretetnek. Szeretnek valakit, kit soha nem láttak. Ez egy olyan valami, amit egy értelem sem magyarázhat meg, melyet egyetlen emberi erő nem érhet el, s még is megtörtént dolog. Ezt csodálom én Napoleon császár mindenek felett, s mentől többet gondolkodom felette, annál inkább megbizonyosodom Krisztus Istensége felől. Én ismerem az embereket, s azt mondom, hogy Jézus Krisztus nem csak ember!

HARMINC TALLÉRÉRT.

Nagy Frigyes császár idejében szoleált két testvér névszerint Rhode Traugott és Heinrich a testőr csapatnál. Mindketten derék katonák voltak, annál különösebb volt az egész csapat előtt az a hír, hogy Traugott egy napon megszökött a katonaságtól. Az elfogatási paranesban kivolt adva, hogy aki elfogja a szökevényt, 30 tallér jutalmat kap. A katonák egymás között mondogták: 30 tallér szép pénz, de a szegény szökevénynek 6-szor kell végig futni az uton, hatszor ered meg a piros izadság patakként és a bőr és hus csafatokban lóg a szegény szerenésetlen hátán. Aki nek kedve telik ebben, hogy végig nézze, ám pájazzák a 30 tallér, de mi ezt nem tesszük. (A szökevények büntetése abban állott, hogy kétsorban szemközt felállították a katonákat, mindegyiknek kezében egy vessző volt, s amint a szökevény a sorfal között végig futott, mindegyik ráütött a szökevény meztelen hátára.)

Hanem egy katona nem gondolkozott úgy mint a többi társai, feljelentette a szökevény tartózkodási helyét a kapitánynak, felvette a 30 tallér jutalmat. Ez a katona a szökevény öcsese, Heinrich volt.

A következő nap reggelén sajtásárosan harsant fel a kürf, a katonák kezükben a vesszővel sorfalat álltak, a rettegott utcát képezve, Traugottat elővezette egy altiszt, s megkezdődött a rettenetes büntetés. Midőn már harmadszor futott végig az „utcán“ a szökevény, előállott Heinrich, az ifjabbik testvér halotthalvány arcával a kapitány elé.

„Engedelmet kérek, kapitány ur!”

„Takarodj innen?” rivall rá a kapitány indulatosan.

„Kapitány ur engedje meg, hogy a hátra lovó 3 futást én tegyem meg bátyám helyett! Megszakad a szívem, ha nem kapok erre engedelmet.“

„Miért?“ kérdé kíváncsián a kapitány, s parancsot adott, hogy függesszék fel a büntetést.

„Kapitány ur“, mondá Heinrich, „mi ketten testvérek vagyunk, s a napokban kapunk szegény öreg atyánktól levelet, melyben elpanaszolja, hogy 30 tallérral tartozik valakinek, s mivel nem bírja megfizetni, mindenét elfogják árverezni, s ő mehet koldulni öreg napjaira. Mi összebeszéltünk, hogy bármi áron szerzünk 30 tallért. Elhatároztuk, hogy egyikünk megszökik, s a másik elárulja, mert másképp nem szerezhettünk volna ennyi pénzt. Hogy ki legyen az áruló azt a kocka döntötte el. Nem tudom nézni tovább ártatlan bátyám szenvedését, engedtessek át nekem a büntetés felének elhordozása.“

A kapitányt e történet meghatotta, de azért keményen odaszólt: „A harminc tallér a tied, a hat futás a bátyádé, s ezen senki sem változtathat. Hanem mivel ilyen különös az eset, jelentést teszek a császárnál.“

A jelentés megtétele, a büntetést fel-függesztették a vizsgálat befejeztéig. Midőn a katonai állítása beigazolódott, a császár szabadon bocsátotta a fogoly Traugottot azzal a megokolással, hogy a ki szülei iránt ilyen hűséges tud lenni, az nemkevésbé hűséges az ő házához is. Öreg szüleinek az adósságát pedig maga a császár fizette le.

Németből. O.

HAMARÁBB KELLETT VOLNA TENNIE.

„Shulez ur“ könyörgött egy szegényes ruhába öltözködött nő, kinek arcáról a szenvedés rit le, „adjon valamit máma csak ingyen!“ Látja, otthon öt kicsiny gyermekem van, én nem kereshetek, s a férjem már hónapok óta beteg.“

„Az nem lehetséges, nekem is szükségem van a pénzre.“

„Ah ön olyan gazdag; a burgonya olyan bőven terem, hogy évek óta nem volt ennyi. Adjon csak egy pár fillér árut!“

„Nem lehet!“

„Tegye meg kérem, a gyermekeim éhez-

nek otthon s a férjem oly sok orvosságot használ — és én — a szegény nő kötevényével elfedte könnyes szemét.

„Miközön nekem ahhoz, micsoda siránkozás ez a kocsim mellett, nézze, hogy odább álljon!“

Az asszony haza vánszorgott az ő éhez gyermekeihez. Azok azonban nem érezték akkor az éhséget, félénken néztek egymásra a mint atyjuk ágyát körül állották, melyben ott feküdt az meghalva.

A földműves jól eladta a krumpliját, s tele erszénnyel vigan hajtott haza felé. A mint a falujába ér, egy néhány ismerőse halad el mellette, kik némán köszöntötték őt, s szánakozva néztek reá. Schulez uram valamit mormolt magában a különös jelenség láttára. Majd amikor már a szép házat távolról megpillantotta, a legnagyobb csodálkozására sem szolgálkat, sem szolgálókat nem látott az udvaron tenni valamit, még a házörző ebek sem jelentkeztek, néma csend volt az egész ház-körül. Egyszer csak látja, hogy a lelkész lehangelten betér a házába. Ekkor már szerető volt, ha repülni birt volna, annyira kívácsi volt a felett, hogy mi történhetett nálla. A lovai közé csapott, s be futtatott az udvarra. Amint a lakásába lép, ott találja övét sirva és jajgatva egyetlen gyermeke holttesténél. Esméletlenül rogyott le gyermeke holttestei mellé. A gyermek vigan játszadozott a közeli tóban, majd a kacsák után gázolt, mialatt egy mélyebb helyre jutott, s belefult a vízbe.

Három nappal később a temetés után a fuvaros jó magasan megrakta kocsiját krump-lival, magához vette erszényét, amelyet az előző vásáron töltött meg, s behajtott a városba, egyenesen a szegény özvegy asszonyhoz. A krumplit lerakta, az erszényét átadta az özvegy asszonynak, amikor ez vonakodott elfogadni, mondá Schultez: „Bár előbb tettem volna.“ Végül feltett a kocsijára két gyermeket, hogy azok neveléséről majd ő fog gondoskodni, s visszahajtott otthonába.

Amint így haza ért a faluban minden ismerőse örömmel üdvözölte, az ebek csaholva szaladtak elibe, a szolga személyzet tárt kapukkal várta. A lakásban a felesége e szavakkal üdvözölte: „Ezt nagyon jól tetted!“ A jó asszony hamar kitörülte szeméből a könnyeket, barátságosan fogadta a félénk árvákat, s bevezette a gyermek szobába őket, hol csakhamar otthonosan érezték magukat.

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona.

Megjelenik minden hó 15-én.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre..... 50 cent

Fél évre..... 25 cent

Egyes szám ára..... 5 cent

Magyarországra egész évre 2 kor. 50 fill.

Subscription 50 cents per year.

Missió célokra 50-100 példányonként
árengedmény.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére
küldendők.

MÉRTÉKLETESÉG.

Irta és felovasta: FÁBIÁN M. hitszónok.

E fenti szót ha defeniáljuk többet foglal magában, mint némelyek gondolnák. Ezen szót „Mértékletesség“ zászlóra írva, oda kell helyoznunk: a munkára, alvásra, szórakozásra, vagyonszerzésre, tanulásra, ruházatra, étkezésre és ivásra. Mi ez utóbbit vesszük megváltás tárgyául. Mértékletesség az ital élvezetében. De azon kifejezést is használhatjuk: „Önmegtartóztatás az italtól“ angolban „Temperence“ az egyetemes művelt nyelven pedig „Abstinencia“ kifejezésben az érthető.

Önmegtartóztatást gyakorolnunk kell az életben, mert a mértékletlenség ki nem gondolható káros következmények szülője.

Mértékletlenség nagy kihatással van a fizikai (testi) életre, ép úgy mint a szellemi életre.

A jelen nemzedék különösen az ital élvezetével lépett azon fokra, melytől csak egy lépés van a pokolba. Meglehet, kik a szesz italától teljesen el nem szakadtak, nem mind mértéktelenek, de a szesz kicsiny adagban is mérge. Egy némely nem nagy pohárból szívja,

nem is sokat egyszer, de felette gyakran. A kicsiny méhecske mint beszélük, azt zülminögi: „sok kicsiny, sokra megy“, így áll írva az ivók részére is.

A szesz hatása a testi életre.

A munkás ember, miután tápláléka fogyatékos, a nehéz munkához való erő, nem gyűlt össze, a szesz fogyasztásához nyul, hogy megnyerje a kitartást. De feltevése esalódáson alapul, mert erő helyett, fáradság, bágyadság lép elő, így nem csak arról győződhetik meg, hogy munkáját nem végezheti, de arról is, hogy az italban még but, fájdalmat sem lehet eltemetni. A szesz olyan ital, mit élő lénynek szájába venni ártalmas. A magyar nép nem nemesebb, nem erősebb s nem foglal el a civilizációban az ital élvezete által dominálabb helyett.

Igy van ez más nemzetnél is.

Az iszákosok nem képesek lépést tartani a művelődéssel, sem a keresztyénséggel.

Lgy szomorú példa az orosz nép élete, melyről világszerte tudják, hogy mind keresztyénségben, mind a civilizációban hátramaradt.

Nem rég egy orosz kormányzósági kerületben, a tartomány főnöke egy városban megjelent, hol az egész lakosság között csak egy józan embert talált ottlétében.

De mily képet nyújtott a vidék! Az utak alig járhatók, a szántóföld műveletlen, a házból kiálhatatlan büz terjedt. A nép rabol, gyilkol, piszkos, beteg és munkára képtelen. Ha az ital javára van az emberiségnek, miért oly rémesek az arek és a láthatár? Ez a következménye annak, hogy a gyermekek szájába is pálinkás kenyeret tesznek a szánandó anyák.

Az is tudva van az oroszok nemzeti itala a vodka (pálinka), a franciáké a bor, a németeké a sör. A magyarnak pedig együtt kell az egész, pálinka, bor, sör és valamennyi szesz ital.

Sajnos, némelyek a szent írással akarják igazolni ezen tüzes viznek jogos használatát. De a biblia nem ad utmutatást annak elkezdésére, hanem ahelyett találjuk: „Jaj a nagy borihatóknak“ és „adjátok a részegítő italt az elveszendőknek.“

Lehetne idézni nagy számban a bibliai verseket, melyek a részegséget ostromolják, vannak benne szomorú esetek előadva, melyek az ital hatása alatt lettek végre hajtv. tehát azt a biblia nehéz bűnnek minősíti.

2. A szellemi életben is észlelhető a szesz veszélyes hatása.

Egy részeg ember nem leend meghallgatva Isteinnél, ha imádkozni is. De nem is tud arra képtelen. Ha isteni tiszteletet végez egy ittas az Isten előtt utálatos. Az Áron fiai részeg fejjel mentek a szent sátorba és életökkel fizették meg vétségüket. Az újtestamentum keresztyének Isten templomai és ha valaki az Isten templomát megszeplősi, Isten azt el-yeszti. Az Izráel népe papjainak megtiltatott az ital élvezete, midőn az istentiszteletre mentek. A keresztyének éjjel nappal Istentiszteletére vannak buzdítva, így nem lehet, hogy magokat lealacsonyítsák a szeszhez.

Vannak országok, hol az ivóknak száma nagy. De mit tehetnek azok az ország jólétének előmozdítására? Az ilyenek az egyensúlyt elveszték és feltartóztatlanul rohannak a kárhozatba.

Igy van ez a mi gyülekezeti tagjainknál is. Ott is észlelhető az italnak romboló hatása.

Hány lett már kizárva részegség miatt? Ha önmegtartóztatók volnánk, sok elkövetett dolgot nem kellene ma bánnunk.

A tiszta, szeplőtlen keresztyéni élet el-sajátításához, megkiváncsítják az, hogy a szesz italról teljesen mondjanak le a keresztyének.

Az ember gondolatja tisztább, a tettek férfiasabbaká válnak.

De az ital utját állja a testi és szellemi fejlődésnek, s az Isten országa terjedésének.

Jelszavunk legyen: „Le az alkohollal!”

MIRE KERESSEL?

Egy ember 55 éven keresztül feljegyezte minden kiadását. Igen érdekes adat jut ezáltal a kezünkhöz arról, hogy egy világi ember mire adja ki a pénzét egész életén keresztül. Kiadásainak sorozata itt következik:

1. Dohányra.....	50,895.35
2. Nadrágra.....	2,304.15
3. Mellényre.....	3,954.00
4. Cipőre.....	1,652.75
5. Ingre.....	1,429.25
6. Kocsira.....	2,142.50
7. Sör és pálinkára.....	26,750.00
8. Borraivalóra.....	525.00

Összesen: \$89,653.00

Tehát 55 éven keresztül 89,653.00 dollár kiadása volt. A 2—6 tétel alatti kiadások szükséges dolgokra eszközöltettek. Az 1-ső, 7-ik és 8-ik tétel alatti kiadások nélkül egészen nyugodtan édegélhetett volna, sőt még nyugodtabban, mint a milyen életet ezek szereztek neki. Sok millió ember átélte életét anélkül, hogy dohányra és alkoholra költött volna.

Az öt szükséges kiadásra fordított összesen: 11,482 dollár 65 centet. A három fölöslegesre összesen 78,170 dollár 35 centet. Tehát a fölösleges dolgokra több mint 6-szor annyit költött, mint a nélkülözhetetlenekre. Ha ez az ember Istenfélő, megtért ember lett volna, akkor tudomást szerzett volna a szegényekről, a jótékony intézményekről, az Isten országáról s nem költött volna a haszontalan élelekre oly sokat. Vajjon mivel számol be, amidőn az Ur azt mondja neki: „Adj számot a te sáfárságodról!”

Missió közlemények

EGY MEGTÉRT POGÁNY HALÁLA.

Celebes szigetén egy virágzó missó állomás volt a benszülöttek között. A sokak által ismert és rettegett Ajub pap (kuruzsló) szintén engedett az Ur meghívásának, elhagyta gonosz mesterségét a kuruzslást, s a gyülekezet tagja lett. Megtérése után esendes magába zárkózott emberré lett. Rendes látogatója volt az isteni tiszteleteknek, de valóban különös örömet nem lehetett soha sem látni nállá. Nyolc évig élt még megtérése után, s jóval meghaladta a 80 évet. A misszionárius és neje gyakran meglátogatták az öregség által elgyengült embert, ami reá igen jótékonyan hatott. De amikor kérdezték, hogy mint érzi magát, rendesen így felelt: „Hiszem és bizom abban, hogy az Ur engem szegény, nagy bűnös nem vet el. Az én vágyam hozzá folytonos. Hogy mint lesz velem, azt nem tudom; olyan sötét még minden az én szemeim előtt.”

Hanem elközeledett az ő utolsó ideje is. Gyermekai és unokái körül állották, s hallgatták, amint az ő utolsó kívánságait kijelentette. Körülbelül este 8 órakor lehetett, midőn az öreg elszunnyadt egy kevés időre. Midőn felébredett, széttekintett családján s látta, hogy mindnyájan ott állanak szomorú ábrázattal. Akkor mondá: Gyermekek, ti menjetek aludni, mert én még nem halok meg. Még egyszer látni fogom a fényes napot. Nem kell, hogy itt legyetek, mert semmire sincs szükségem, de reggel, amint a napot meglátjátok, azonnal jöjjetek, mert akkor fog az Ur értem jönni és haza vinni. Azután kiaszott száraz kezét oda nyújtá vele egyidős nejének és mondá: „Te maradj itt!”

Gyermekai közül némelyek aludni mentek, némelyek virrasztottak. Reggelre már elfeledkeztek a család fiatalabb tagjai arról, hogy mit mondott az öreg előző este. Némelyik a házban, a többi a kertben foglalatoskodtak. Amidőn a nap szép fényben megjelent a tiszta égen, az öreg felébredt, s amint a fényt megpillantotta, oda szólt a gyermekekhez: Gyermekek, hamar jöjjetek ide, az Ur jön értem, s boldogan tekintet az ablak nyílás felé. Szemei a tulvilági boldogság tudatától fénylettek, várta, hogy Jézus az ő lelki napja fel táma számára. Még egyszer gyermekeihez fordult, kik szeretettel vették körül az öreg bucsuzó férfi ágát. Amidőn végig tekintett rajtuk, azután felemelte kezeit, s hangosan, értelmesen mondá: „Igen Uram Jézus, igen én Istenem!” Karjai erőtlenül hullottak alá a holtta vált testre, — Ajáb haza ment!

Ez az evangelium hatása!

A LEGYŐZÖT FÖSVÉNYSÉG.

Egy fösvény keresztyén végig hallgatott egy prédikációt, melyben a jótékonyaságról volt szó. Mivel majdnem egészen süket volt, rendszeren ott ült a szószék alatt, arceal a gyü-

lekezettel szemben, halló csövét a prédikátor felé fordítva. A prédikáció igen hatott reá.

Egyszer megszólal magában: „Egy fontot fogok adni” (5 dollár) azután „Három fontot adok!”

A beszéd végeztével annyira felbuzdult, hogy 10 fontot határozott meg. A kosárral e közben mindig közelebb jutottak hozzá, s ez alatt az adakozó kedve is alászállott. Utóljára elhatározta, hogy semmit sem ad.

„Ejnye” mondá ismét inkább magának, mint magában, „ez nem megy hiszen én gonosz kötelékbe jutottam. A fösvényesség a kárhozatba sodor engemet.” A kosárral mindig közelebb jutottak, határoznia kellett. Mit fog tenni? A kosarat elejébe tartották, az egész gyülekezet figyelme rajta volt, mert süketiségénél fogva olyan hangosan beszélt magához, hogy körülötte mindenki hallotta azt. Az utolsó pillanatba határozott, az erszényét úgy a mint volt a kosárba tette, s ismét megszólalt magába: „ki veled Ó Ádám!”

Ez a fösvényesség kérdésének a megoldása. Az „ó ember” az elesett bűnös emberi természet meg kell semmisülnön. Hogy a fösvényességet legyőzzük, sokat kell adakoznunk. Némely megpróbálja az egész erszényét a kosárba tenni, s ez alatt úgy érez, mintha a szívét tette volna oda, de nemsokára bekövetkezik a gyögyulás, azért egy olyan operációra szükségünk van, amelyet magunk végezzünk el magunkon.

Németből O.

NYUGTAZÁS A SZÖVETKEZETI PÉNZTÁRBA BEFOLYT ÖSSZEGEKRŐL.

Homesteadi gyülekezet	10.—
Békési János, B. Oregon	25
Kis András, B. Oregon	25
Balogh István, B. Oregon.....	25
Szabó Sándor, Perth Amboy.....	50
Tóth István, Perth Amboy	50
West Pullmani gyül.	6.—
Steinmetz Károly és neje Ward	50
Clevelandi gyülekezet	15.75
Reméljük, hogy a jövő számban beszú-	

molhatunk az Amerikában élő magyar baptis-
ták ez évi teljes adakozásával. Nem gondoljuk,
hogy ezen szeretetbeli kötelezettség alól csak
egy is kivonná magát. Azt sem akarjuk himni,
hogy adósok akarnának maradni, mert a jövő
évben akkor 50 centet kellene fizetniök. 25
centet bélyegeken is belehet küldeni, s a hol
magányos testvéreink vannak, ott a bélyege-
ken való befizetést könnyen eszközölhetik.

ALAMERITÉS CLEVELANDBAN.

November hó 21-én 5 egyén merítettett
alá a clevelandi magyar baptista kápolnában.
Az idő kedvezőtlen volt, mindazáltal imahá-
zunk szépen megtelt hallgatókkal. Az alkalmi
beszédet Orosz I. hitszónok tartotta, Máté
ev. 19. r. 8. versének utolsó mondata volt az
alapige: „De nem úgy volt eleitől fogva.”
Ezen alapigék alkalmat szolgáltatottak prédiká-
tor estvéreinknek arra, hogy világosan reá
mutathasson azokra a ferdítésekre, melyek
becsuszta a keresztyénség közé. Az alameri-
tés szép figyelemmel nézték végig. Mig a
szertartást végző testvér átöltözött, addig
Rev. C. A. Brooks a városi missió társulat
igazgatója tartott egy rövid, de igen épületes
beszédet a Krisztusról való tanuskodásról.

Törekvőink közül egy páran vissza ma-
radtak, az Ur készítse el őket, hogy reájuk is
illő legyen a Zsoltár író szava: „Az Ur beir-
ván, megszámlálja a népeket ezt írván: „Ez ott
született!”

Az Ur tegye állhatatossá azokat, kik ez
alkalommal álltak az ő zászlója alá.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

S. Békési, Oregon. Tudósítson bennünket,
hogy kihez járt a lap az ő-hazába. Kérjük a
teljes cím közlését. Azt hisszük, hogy ha
megy a lap haza, az nem árt sem az otthoniak-
nak, sem a kiadónak. Az otthoniak épülnek be-
le, a kiadónak pedig egygyel több előfizető-
je van. Mi minden egyes előfizetőt nagyra be-
csülünk, s nem akarunk könnyen megválni
egytől sem. Üdvözlöt.

ÁLLANDÓ CIMEK.

IMAHÁZAK CIME.

Cleveland, O. E. 79 Str. 2804.
Cleveland, O. West Sidei missió: 1935 Lo-
rain Ave.
Homestead, Pa. 149 N. 4th Ave.
McKeesport, Pa. Market Str.
New York Second Ave. 164.
Passaic, N. J. 208 4th Str.
West Pullman 819—119 Str.
Philadelphia, Kor 6 and Pearl Str.

MUNKÁSOK CIME.

Rev. F. Balogh 149, 4 Ave. Homestead,
Pa.
Rev. M. Fábián 334 E. 14th Str. New
York.
Mr. S. Ulbrich 11841 W. Wallace Str.
W. Pullman.
Rev. S. Bila 327 Cummings Ave. Trenton,
N. J.
Rev. L. Zboray 800 Whoming Ave. W.
Pittston, Pa.
Rev. John Leber New Castle, Pa.
Rev. N. Dulity 11114 American Str. rear
No. 7. Philadelphia, Pa.
Mr. F. Joó 2948 E. 79 str. Cleveland, O.
Rev. M. Végh 402 Whittemore St. E. To-
ledo, O.
Mr. Louis Tóth 156 Jackson Str. Phoenixville
Pa.
Mr. Jenő Lázár 676 Clearview Str. Scran-
ton, Pa.
Mr. L. Balla 606 Mulberry Str. McKees-
port, Pa.

VASÁRNAPI LECKE.

December 19. Ismétlés. Efézus 3, 14—21. Ar.
„Ama nemes harcot én megharcoltam.”
II. Tim. 4 r. 7. v.
December 26. Karácsonyi lecke. Máté ev. 2. r.
1—12 Ar. m. „És nevezd annak nevét,
Jézusnak: mert ő szabadítja meg az ő népét
annak bűneiből.” Máté ev. 1. r. 21 v.

Felelős szerkesztő: Orosz István.
Editor: Stephen Orosz.

Nyomatott: a Cleveland Printing House Föder és Rományszky könyvnyomdájában.